

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2663

Paradis-visan.

Paradis-visan.

Paradis-visan.

2663

22

O, Herre Gud Fader, som i himmeln bor!
Han är ju en konung båd mäktig och stor,
Som råder över levande och döda.

//

Först skapte Gud världen, sen gav han henne ljus,
Sen skapte han fåglar samt allehanda djur,
Som uti världen måste vara.

//

Gud såg i sin allmakt, att världen skulle bli,
Sen tänkte han vid sig själver: Vem skall bo därute?
Gud lustar en människa att skapa.

//

Gud skapade Adam i paradiset in,
För det han skulle råda över allehanda ting
Så när som kunskapsträdet allena.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Ack, Herre, huru länge skall jag ensammer gå?
Jag haver alls ingen att förlita mig på,
Mig tyckes tiden långsammer vara."

//

Men Herren gav Adam en sömn, som var söt,
Sen tog han ett revben av Adams sida ut.
Därav skapte Gud Adam en kvinna.

//

När Adam uppväcknade av sömn, där han låg,
En dägelig kvinna han för sina ögon såg,
Som han utav hjärtat mände älska.

//

Och Eva klappar Adam på rosenröder kind:
"Kom, låter oss gånga åt paradiset in
De blad och de blommor att beskåda!"

//

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Men när som de kommo i paradiset in,
Den listige ormen, han klöv sig upp i gren,
Och äpplet till jorden nedföldes.

//

Och Eva tog äpplet och därutav åt,
Hon gav det åt Adam, han gjorde likaså,
Strax varsnade de att nakna de voro.

//

"Kom låt oss gånga till det fikonatråd
Att bryta oss kvistar att skyla våra knän!
Vi blygas, vi skämmas för varandra."

//

Men Herren Gud han ropade med högande röst:
"O, Adam, o Adam, du syndafulle man!
Vem haver dina kläder från dig tagit?"

//

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Men Adam han svarade med gråtande röst:

"Den kvinna du gav mig till hugnad och tröst
Gav mig av kunskapsträdet till att äta."

//

Gud bannade Adam uti det första bann:

"Ditt korn skall du skörda med mycket arbete fram,
Och i ditt anletes svett skall du dig nära."

//

Gud bannade Eva uti det andra bann:

"Ditt barn skall du föda med mycken sveda fram,
Din kropp och din själ till stor fara."

//

Gud bannade ormen uti det tredje bann:

"Ja, du skall bli hatad av båd` kvinna och man,
På din buk skall du kräla uppå jorden."

//

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2663

6
6

Men nu är Adam döder och Eva likaså,
Nu måste vi alla en gång härifrån,
Nu äro vi sýndare alla.

++

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESBOK

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Göthen.

Göthen.

2663

88

Göken.

Göken.

Nu har göken slutat gala i år,
Det var sista gången jag hör`an i går.
När rågen blir mogen,
Far göken åt skogen,
Och några små korn i sin kroe (kräva) han har.
Göken ropar: kuku!
Roligt nog, lilla du!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

=====

2663

LUNDS UNIVERSITETETS
FÖRKLÄNNINGSARKIV

9. 9

"Åh, om jag hade en föreläsare
vän!"

"Åh, om jag
hade en fö-
reläsare vän!"

"Ack, om jag hade en förtroliger vän!" Ack, om jag ha-
de en förtroli-
ger vän!

Ack, om jag hade en förtroliger vän,

Så skulle jag köpa mig en gård!

Frågar du, vad gården han heter,

Jo, gården han heter

Ljusandal i Westanfors.

//

Ack, om jag hade en förtroliger vän,

Så skulle jag köpa mig en gosse!

Frågar du, vad gossen han heter,

Jo, gossen han heter

Lustiger Lasse,

Gården han heter

Ljusandal i Westanfors.

//

Ack, om jag hade en förtroliger vän,

Så skulle jag köpa mig en flicka!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2663

11

Frågar du, vad flickan hon heter,

Jo, flickan hon heter

Möbel i Maskan,

Lustiger Lasse,

Gården han heter

Ljusandal i Westanfors.

//

Ack, om jag hade en förtroliger vän,

Så skulle jag köpa mig en käring!

Frågar du, vad käringen heter,

jo, käringen heter

Rabbel i flaskan,

Flickan hon heter

Möbel i Maskan,

Gossen han heter

Lustiger Lasse,

Gården han heter

Ljusandal i Westanfors.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNE-ARKIV

//

Ack, om jag hade en förtroliger vän,

Skulle jag köpa mig en ko!

Frågar du vad koen hon heter,

Jo, koen hon heter

Söter i Snäppen,

Käringen heter

Rabbel i Flaskan,

Flickan hon heter

Möbel i Maskan,

Gossen han heter

Lustiger Lasse,

Gården han heter

Ljusandal i Westanfors.

//

Ack, om jag hade en förtroliger vän

Så skulle jag köpa mig en häst!

Frågar du, vad hästen han heter,

Jo, hästen han heter

2663

13
12
LUND UNIVERSITETS
BOK- OCH
BIBLIOTHEK

---/3.
13

Kvicker i Kroppen,

Koen hon heter

2663

Söter i Snoppen,

Käringen heter

1911-1912
KÖNERSHET
1911-1912

Rabbel i Flaskan,

Flickan hon heter

Möbel i Maskan,

Gossen han heter

Lustiger Lasse,

Gården han heter

Ljusandal i Westanfors.

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

14

David.

David.

David.

2663

David.

15
15

I en grön och helig skog
Hade David nöje nog:
Blomsterängar, gröna dalar,
Allt om Herrans under talar.
Stilla levnad, sällhets ro,
Sådant pryder makars bo.

//

Vid en källas sakta sus,
Bygde de sitt lilla hus,
Långt från världens falska gretter (gränder)
Bodde nöjt bland foglars kvitter,
Stilla levnad, sällhets ro,
Sådant pryder makars bo.

//

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Då de levat länge nog,
Han med sin herdarinna dog,
Båda lämna vandringsstaven, —
Begge följdes till graven. —
Kom, min vän, och låt oss få
Leva, dö som dessa två!

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

16

--/7
17

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En gammal visa.

Ja, jag kan en
riktigt gammal visa, och
den kan jag ju sjunga.
Men kan vändas på sig.
Ja, den är hemiskt gammal.

1. En visa jag vill för en
sjunga.

Den handlar om kärlek
och mod,

En gammal
visa.

en varning för alla de unga,
att falskheten bor på vår
jord.

18/8

2063

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2. Ung Axel åt skogen ses ila
ej vila han får
i skogen han önskar sig vila,
i ögat där Lindar en får.

3. På platsen en flicka ses
vänta
på storn som en vårmorgon
blar
I kyrkorna blockorna kläuta
På handen en guldring hon bar.

4. På platsen nu Axel synes
stanna.

199

2663

LUNDS UNIVERSITET
FOLKLIVSARKIV

Hans kind var insjunken å blek
"God morgon," han knappt han
framstamma.

Han lider av trötthet och trötthet.

5. "God morgon," hon hälsade
gladligt

"Hur mår vi Herr Axel
idag?"

Han blickade på henne st-
digt ~~och~~

och svarade blott: "jag mår bra."

6. Lång, minns du de lyckliga
dagar

du lovade bliva min
brud

Men mer jag dig icke behag,

nu vill du blott säga adjö.

220

7. O, Dora vill du ej säga
ditt ja nu bliva min brud
Vill du ej bliva min flicka
jag tror att jag dö o, min Gud.

2663

8. I kyrkan nu hörs sången.
O, Heel jag kan ej bli den
det lyser för oss sista gången
Tjilät mig o Heel adjö.

9. Så glädligt som Lärkan i Lund
hon skeddade bort från sin vän
Men borta va för Heel var fröjden
Den kommer nog aldrig igen.

10. På krällen när Heel hem-

kommer, ett brev han av
Hjälmsflickan får. Han vak-
nar ur tryckens slummer
På brevet han läser många
år.

-- 2/21

2663

LIBRARY OF THE
FOLKLORE SOCIETY

11. I morgon mitt bröllop skall
fira. Jag önskar, att du
kommer med. Jag klär mig
i brudkrans och slöja. Min
far vill, att du skall gå med.

12. Om morgonen när Axel
upprättas
på blocken: Enhet här
fem
hans hjärta alls ingenting
saknar

Han klär sig ä gär sin
vau.

22

22

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

13. Se gästerna i biskopsalen
de samlas till denna fest.
De skulle invigas av lästen,
så heter församlingens präst.

14. Se, dra han stolt hon sig
bräuger

den dra om Axel ej får
sin kappa han frist av sig
hänger

Vi se i danssalen går.

15. När akten nu äntligen är
slutad och prästen sig på
en stol.

Var Axel: salen myndad
med värja i höll i pistol.

-23.
23

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

16. Sin Dora han räcker ut
händen. Tarräl du min
lösösa brud. Jag går ut
till ängslanden där kån-
leken vart mig ler.

17. Sin Dora han ut lästet ut
lager och stöter den hårt
mot sitt bröst. Ett djupt
andetag han ut drager,
sen var han från jorden
förlöst.

18. Men brudgumman stöter
bort Dora. Gå bort o du lösösa
brud.

Jag ensam i världen mig flö-
ter, ly fläckad av blod är din
herud.

---24
24

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

19. Men Dora hon vill inte
leva.

Hon söker nu finner sin gräs
Längst inne uti en bergs-
skrevs fann man henne döden
en dag.

2663

-25 25

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

En kärleksvisa.

En kärleksvisa.

2663

--2626

En kärleksvisa.

Goddag, min skånska flicka
Din skål den vill jag dricka
En gång, ja, eller två
Ty medan jag var borta
Och lyfte mina ankar
Och hissa mina segel
Och reser härifrån.

Så räcker jag dig handen
Så giver jag dig ringen
Och så förlova vi oss
Men den förlovningstiden
Den blir väl snart förliden
På böljan blå, på böljan blå,
För där har jag min vän.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESBOK

2663

-- 27
27

Har du en vän på böljan blå

Tänk aldrig mer på den

Ty han kommer ej igen

Ty dessa sjömanstankar

Som så vitt i världen vankar

På böljan blå, på böljan blå

I städer som på land.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Din kärlek den är främmande

Det ser jag uppå dig,

Ja, ser jag uppå dig

Emedan jag var borta

Och lyfte mina ankar

En annan tagit haver

Din kärlek ifrån mig.

2663

---28.
28

Tror du att jag vill hava
En sådan en bedragare
En sådan en som du
Nej, hellre vill jag sälja
Mitt unga liv för penningar
Än taga dig till maka
Och lida hungersnöd.

Har någon lust att veta
Vem visan diktat haver
Och vem den handlar om
Så haver det en yngling
Som havets blåa bölja plöjt
Och som den blivit kuvad
Utav sin lilla vän.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

---29

Drömmen.

Drömmen.

Drömmen.

2663

29 39
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hon satt på klippan av den öde stranden
För henne ödsligt oceanen låg
Det blida ögat skylde hon med handen
Och oavbrutet hon mot östern såg.

Hon var så ung, så skön jämväl i tårar
Med ljusblå ögon och ett hår av guld
Linnean lik i nordens korta vårar
Så skön hon var, så ren och oskuldsfull.

När morgonsolens första strålar blänkte
På österns sky, hon ren på klippan satt
Hon syntes där, när mången sol sig sänkte
Och mången ljuv, balsamisk sommarnatt.

Hör, dotter min, det synes som du sutte

En snövit fågel invid böljan blå

Din kind är blek, det stormar hårt här ute

Kom in, han kommer ju ej förr ändå.

Din luta hänger stum med brustna strängar

Din myrten vissnar och din fågel dör

Förr ljud din sång så glatt kring fält och ängar

Sjung än, du har ju mig att sjunga för.

Men dottern log och vinkade med handen

Förlåt, jag kan ej komma, moder kär

Ty innan böljan frusit har vid stranden

Så finner du mig icke mera här.

För se jag drömde samma natt han farit

Att jag med honom på hans fartyg stode

Storm ifrån nord det långa dagen varit

Och bakom molnvägg solen sjönk i blod.

---3/31
2663

Han sjönk intill mitt bröst och tårar runno

På mina kinder fastän munnen log

Då såg jag hur små vita fåglar flögo

Likt andeväsen över skeppets bog.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På lätta vingar de framför oss foro

I vida kretsar jagande varann

Jag sporde vilka dessa fåglar voro

De äro mina böner sade han.

De följa mig utöver vida havet

Likt goda änglar sända ifrån Gud

Och när jag själv sänks ned i våta graven

Jag sänder en av dem till dig med bud.

Att du må veta när min tid är liden

Farväl min älskade, o, gråt ej nu

Hur våra öden växla här i tiden

Vi träffas åter dock en gång hos Gud.

2663 32.

Han kysste mig och knappt var kyssen brunnen
På mina läppar förrän min dröm var slut
Min dröm likt morgondimman var försvunnen
Jag ensam var på stranden som förut.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Och därför, moder, sitter jag och gråter
Och ser östern, där hans skepp försvann
Ty förrän böljan frusit har vid stranden
Har bud dock kommit eller också han.

Och vårens dar och sommarens försvunno
Och det blev åter höst bland nordens fjäll
Blodröda skyarna i väster brunno
Och brasan sprakade på spiselhäll.

Hur skövlad var ej hennes fägring vorden
Var blomma kysstes bort av vinterns vind
I vita flockar snön föll över jorden
Men ändå vitare var jungfruns kind.

33

Det blev så mörkt, så tungt i hennes sinne

Där drömmande hon vid sin slända satt

2663

Och låg var stugan, där blev dystert inne

Hon smög sig ut en mörk november natt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hon satte sig vid klippan invid stranden

Där förr hon suttit har så många gång

Det matta ögat skylde hon med handen

Och lyssnade till nordanvindens sång.

2663

34
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMÄNNESARKIV

Visa.

Visa.

Två ord jag er vill lämna
I ynglingar en och var
Som ännu faren vilse
I världens falska garn
Tag er i tid till vara
Å tänken däruppå
Att edre glade dagar
Med sorg nog ända får.

Jag är en fattig yngling

Blott fem och tjugo år

För er jag vill berätta

Hur ungdomslivet går

Det som en blåst försvinner

Vår glädje och vår fröjd

Det slutar med bekymmer

Som följer till vår död.

2663

348

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jag valde mig en trogen vän

Den tog jag till min brud

Jag älskade henne högre

Än himlens käre Gud

Men döden henne ryckte

Uti min varma famn

Och lämnade mig ensam

Här uti sorgens land.

Jag klagar och jag gråter

Men ej jag tröst kan få

Jag önskar att jag finge

Densamma vägen gå

Till henne att förnya

De knutna kärleksband

Som uti himlens salar

Ej upplösas kan.

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Men ännu talar Herren

Så vänligt till mig

Vänd om till mig, du arme

Jag vill hugsvala dig

Jag skall er än förena

Uti ett bättre land

Där trogna makar åter

Får taga hand i hand.

Jag därför er nu beder
Makar här på jord
Att i ej får bortglömma
Det dyra ~~ett~~ förbund
Att älska edra makar
Och tacka Herren god
Så länge ni tillsammans
Får trampa denna jord.

Nu får jag ensam vandra
Den törnbeströdda stig
Och jag som mången annan
Som mistat maken sin
Lik en förvillad fågel
Den ingen maka har
Men Herren uti höjden
Tog mig i sitt förvar.

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

36
36

32
27

2663

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Nu räcker jag er handen
Till avsked en och var
Båd släktingar och vänner
Så många som jag har
Om ursäkt jag nu beder
För de enfaldiga ord
Som jag nu har upptecknat
Med ett förläget mod.

Och vill ni sedan veta
Vem visan diktat har
Så haver det en yngling
Och så en änklingskarl
Mitt namn är Johan Johansson
Och bor på bondetorp
Och är just densamme
Som maken mistat bort.

2663

LUNDS UNIVERSITET
BOKFÖRHANDLINGEN

--- 38
38

Kärleksvisa.

En lilja ner i dalen
Den liknar jag dig vid
Jag kan ej så sanning säga
Hur ömt jag älskar dig
Min oskuld uppå kinden
Har lockat dig från mig
Och därför går jag förskjuten
Utav alla och av dig.

Kärleksvisa.

Men om alla blommor

De stodo i en ring

Omkring den lilla vännen

Som en gång varit min

Så skulle jag dem vattna

Med mina tårar mång

Som runnit har på kinden

För dig så mången gång.

Men hör ni gossar alla

I ynglingar och män

Har ni en liten flicka

Så bör ni endast älska den

För då kan ni så sanning säga

Kom lilla vännen kär

Kom sätt dig vid min sida

Å dela mitt besvär.

2663

39
39
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

--7040

2663

Nu har du visst beslutat

Att göra bättre val

Å lämna barndomsvännen

I sorger och i kval

Men hur fattig kan man vara

Men lika god

För gifta sig för pengar

Är blott bedrägeri.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det händer ju så ofta

Att mången gosse tar

En flicka utan kärlek

Blott för hon penga har

Men när pengar har försvunnit

Vad finnes då mera kvar

Utav den ömma kärlek

Som han till henne bar.

--- 41

Men om jag bliver döder

2663

I mina unga år

Då skall du komma åter

Å stanna vid min bår

Kom till den vita sängen

Kom till den mörka grav

Kom skåda lilla vännen

Som du bedragit har.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Då skall du väl få ångra

Hur illa du har gjort

Och störtat lilla vännen

Igenom dödens port

Mit namn är Anna Nilsson

Min ålder arton år

Jag tjusat har en yngling

I mina unga år.

242.

LUND'S UNIVERSITET
FOLKREKVISIT

42

2663

--- 43
43

LIVRETS OUPVÉSENTS
FOLIO 2663

Kärleksvisa.

Det var en gång i en förliiden vecka
Jag hade skaffat mig en vacker flicka
Den flickan var ju som en ros om våren
Emellan arton och tjugo år.

Kärleksvisa.

Med mig hon ville knyta kärleksbanden
Därtill jag gärna räckte henne handen
Hon lovade att vara huld och trogen
Detsamma skulle jag mot henne bli.

Sen vi suttit under träd och talat
Tills klockan redan över elva halat
Det passar inte för en yngre flicka
Att längre hos en yngling sitta kvar.

2663

44

Hon skulle genom mörka skogen vandra
Hur hemskt det var för denna flicka sköna
Jag följde henne ända fram till hyddan
Där hennes far och mor i lunden bor.

Sen några veckor voro än tillflutna
Så börja denna vackra flicka sjukna
Hon skrev till mig jag skulle komma
Hon ville se mig innan hon gick bort.

Jag gick till henne i den mörka natten
För att träffa få den kära skatten
Skatten som låg och kämpade med bleka döden
Som ville rycka henne bort från mig

Hon kunde knappast säga dessa orden
Dig har jag älskat över allt på jorden
Och ingen flicka blir dig mera trogen
Än jag har varit och förblir mot dig.

Sen tog jag henne uti mina armar
Å så jag kysste hennes kinder varma
Sen tog jag jag henne uti mina armar
Och sedan dog hon uti i min famn.

2663

Den sköna flickan hon gick bort om våren

Och solen glänste i den glesa tåren

Adjö, farväl, min lilla kära flicka

Vi råkas nog en gång i himmelen.

Sen fick jag gå med ett förkrossat hjärta

Och ensam lida all den sorg och smärta

Sen fick jag gå med ett förkrossat hjärta

Och ensam leda fram på sorgens stig.

Älvdalsvisan.

Vid Klaråns strand
I socknen voro båda
Där bodde nyss
Uti en fridfull dal
Ett par som älskade
Och unga båda
De visste intet
Utav tidens kval.

Älvdalsvisan.

De följdes åt

På stigen och på vägen

I berg och dal

Man ofta såg dem gå

De älskade

Som endast dessa plägar

Som dock kamp ej sett

Och smakat på.

De svuro tro

Och många unga vänner

Till välgångsönskning

Räckt dem varmt sin hand

Men ingen vän

Den andres öde känner

Det går ej så

Som man har drömt ibland.

2663

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

48
48

När hösten kom

Och löven föll från träden

Och skogens sal

Blev öde, tyst och tom

Man hörde inga vackra sommarkväden

Av hennes mun

Ty lyckan vände om.

Den unge svennen

Måste lämna dalen

Och kläda sig

I kronans uniform

Och svårare än allt

Blev avskedskvalen

För tärnan sorgen kom

Som höstens storm.

2663

Kärleksvisa.

Vad gör det om ödet mig äktar
Och krossar min lycka i grus
Vad gör det om själen försmäktar
Jag längtar till klarare ljus.

Vad gör det om okänd jag gömmes
Och ingen mig minns med en tår
I graven där sorgerna glömmes
Och lösning på gåtan jag får.

Kärleksvisa.

Vad gör det om hjärtat vill brista

På tanken på vännens farväl

Det käraste har jag mistat

Var modig min blödande själ.

2663

57-
51

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Och leende vill jag framila

Till graven på törnbeströdd stig

Där finner jag sällhet och vila

Och kanske min vän även där.

2663

Bostonvals.

Bostonvals.

Jag gånger mig neder till värdshuset Boston
En strålande vårmorgon, fager och skön
Och fåglarna sjöngo så härligt i skogen
Och jorden var klädd i en vårmantel grön.

Men på värdshuset låg en kajpojke nedskjuten
Och döden sin prägel på pannan har satt
Han viskade sakta, hans röst var ju bruten
Han andades tungt, och hans stämma var matt.

2663⁵³ 53

Kom sitt vid min sida, han sade till mig

Kom sätt dig och lyssna, vad jag har att säga

Min levnadshistoria

Vill jag giva dig.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jag ägde ett hem och en älskande

Och därtill en syster så ädel och god

Jag lämnade dem båda, jag ville se världen

Och därför så kom jag till västern hitut.

Jag hade en vän långt mer kär än min moder

Till henne jag sänder mång hälsning så kär

Säg att hon ej gråter, ty vi skola åter

Få träffas en gång bortom dödsflodens strand.

Men gå genast och hämta ett rent glas kallt vatten

Ty febern den bränner så het som en glöd

Jag skyndar att hämta ett rent glas kallt vatten

Men när jag kom åter, var han redan död.

Men se dödens ängel sig svingar

Emot himlen det höga, det härliga land

Kom lägg mig i mullen, Däruppe på kullen

En kajpojke dog för en mördares hand.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Liåta

Två stora, två litet
större, två små, två
litet småre, två kellingar.

Liåta

2663